

телно севилската кралска резиденция е смесица от стиловете на назаридска Гранада, халифска Кордова, юдео-мюсюлманско Толедо и алмохадска Севиля. Т.е. става дума за най-доброто от испанския ислям и арабско-андалуския ориентализъм в архитектурата, с разпръснати елементи от средновековната християнска архитектура (напр. Готическия дворец в Алкасар). Този стар дворец, изцяло запазен до ден-днешен, е разширен и уголемен по специалното желание на испанските монарси, които изискват нови кралски покои през всеки нов период. Така от католическите крале (Фердинанд и Исабела) нататък, през Хабсбургската династия (Карл V и Филип II) е построен още един дворец на горно ниво, развивайки схемата голям летен етаж плюс горен зимен етаж. През XVI и XVII в. Алкасар е дорестроен и в този вид практически непроменен достига до днес, без да се считат различните непоправими загуби през времето.

През XVIII в. Бурбонската династия се заселва в двореца, като се занимава главно с поддръжката и поправките (Лисабонското земетресение 1755), наложени на Готическия дворец и Дворът на Доня Мария Пагиля.

Дворецът на Дон Педро I Кастилски, наречен Жестокия, е построен през 1364 до 1366 г. Архитектурата му е подобна на мюсюлманските дворци в Алхамбра, а стилът е мударар.

ДВОРЕЦЪТ НА НАСАРИДИТЕ В АЛХАМБРА, ГРАНАДА Алхамбра се състои от три части: Алказаба, военна крепост; царският дворец, разположен в централната част на хълма, който представлява резиденция на арабските владетели; и Горна Алхамбра в източната страна, с жилища на мавритански царедворци. Дворецът представлява постройките, издигнати около вътрешни дворове. Част от тях са за официални приеми и административни и съдебни дела, а другата за жилища. Най-прочут е Дворът на лъвовете; почти навсякъде се показват неговите фотографии. Дворът е построен при царуването на Мохамед V, и представлява правоъгълник, заобиколен с галерия с двойни колони от бял мрамор, засводени с подковообразни арки. В центъра, на мястото на кръстосването на два плитководни канала, се намира малък фонтан,

чийто басейн се носи от дванадесет лъвски фигури. Течащата вода има голямо значение за арабската култура. Изпаряването на влагата от канала подобрява микроклимата на помещенията, а ромонът на водата действа успокояващо. Редица зали, украсени с висок цокъл от керамична мозайка и над него щукова геометрична украса, имат засводявания и сталактитни украси по ъглите. Дантелените изящни стенни украси оставят впечатление за царски разкош. В някои от залите има гървени резбовани тавани със звездовидни мотиви.

3. ИНТЕРИОР И ПРЕДМЕТИ ОТ БИТА

В ислямската религия бог е абстрактна сила и изобразяването му във вид на човешка фигура е строго забранено. Тази забрана води до широкото използване на абстрактния геометричен орнамент със звездообразно изграждане, на орнамента, наречен "арабеска" (преплетен орнамент с растителен мотив) и на куфическото писмо за декориране на сградите. Характерно е това, че декорацията изпълва плътно повърхността, по маниера на "horror vacui" (ужас от празното пространство), без да оставя никакво свободно поле.

Мавританската архитектура използва подковообразната и гетелиновидната арка. В интериора се прави извънредно богата украса от орнаментиран щук (гипс, примесен с алабастър) и сталактити по тавана. С помощта на сложно преплетени керамични плочки с ярки тонове (синьо, изумруденозелено, оранжево) се изработва висок цокъл с характерен звездовиден мотив. Обикновено геометричните мозайки са с равномерно разпръснати по цялата декорирана повърхност повтарящи се мотиви. Тази декорация се прави с техниката на "мозайка от керамични плочки" – т.е. малки звездообразни, кръстовидни и други плочки се нареждат плътна една до друга в квадратна кофраксна форма и след това се заливат със свързващо вещество. Така се оформя пано със сложна преплетена мозайка от малки плочки.

Както в култовия, така и в жилищния интериор при мюсюлманите мебелите или липсват, или са сведени до един-два типа. В